

Vayeitzei I: The Ladder and Bridging Heaven and Earth

1) בראשית פרק לג

(יח) ויבא יעקב שלם עיר שכם אשר בארץ כנען בבואו מפתן ארם ויחן את פני העיר: (יט) ויקן את חלקת השדה אשר נטה שם אהלו מיד בני חמור אבי שכם במאה קשיטה: (כ) ויצב שם מזבח ויקרא לו אל אלהי ישראל: ס

2) בראשית פרק כח

(י) ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה: (יא) ויפגע במקום וילן שם כי בא השמש ויקח מאבני המקום וישם מראשתיו וישכב במקום ההוא: (יב) ויחלם והנה סלם מצב ארצה וראשו מגיע השמימה והנה מלאכי אלהים עלים וירדים בו: (יג) והנה יקוק נצב עליו ויאמר אני יקוק אלהי אברהם אביך ואלהי יצחק הארץ אשר אתה שכב עליה לך אתננה ולזרעך: (יד) והיה זרעך כעפר הארץ ופרצת מיה וקדמה וצפנה ונגבה ונברכו בך כל משפחת האדמה וזרעך: (טו) והנה אנכי עמך ושמרתיך בכל אשר תלך והשבתיך אל האדמה הזאת כי לא אעזבך עד אשר אם עשיתי את אשר דברתי לך: (טז) וייקץ יעקב משנתו ויאמר אכן יש יקוק במקום הזה ואנכי לא ידעתי: (יז) ויירא ויאמר מה נורא המקום הזה איני זה כי אם בית אלהים וזה שער השמים: (יח) וישכם יעקב בבקר ויקח את האבן אשר שם מראשתיו וישם אתה מצבה ויצק שמן על ראשה: (יט) ויקרא את שם המקום ההוא בית אל ואולם לזו שם העיר לראשונה: (כ) וידר יעקב נדר לאמר אם יהיה אלהים עמדי ושמרני בדרך הזה אשר אנכי הולך ונתן לי לחם לאכל ובגד ללבש: (כא) ושבתי בשלום אל בית אבי והיה יקוק לי לאלהים: (כב) והאבן הזאת אשר שמת מצבה יהיה בית אלהים וכל אשר תתן לי עשר אעשרנו לך:

3) בראשית פרק כב

(ד) ביום השלישי וישא אברהם את עיניו וירא את המקום מרחק:

4) בראשית פרק כד

(סג) ויצא יצחק לשוח בשדה לפנות ערב וישא עיניו וירא והנה גמלים באים:

5) מסכתות קטנות מסכת שמחות ספר חיבוט הקבר פרק א

ה' בחכמה יסד ארץ כונן שמים בתבונה, ללמדך שכשברא הקב"ה את עולמו, כילוד אשה בראו. מה ילוד אשה מתחיל מטבורו ומותח לכאן ולכאן לארבעת צדדיו, כך התחיל הקב"ה לברוא את העולם מאבן שתיה ומקדש הקדשים, וממנה הושתת העולם, ולכן נקראת אבן שתיה שממנה התחיל הקב"ה לברוא את עולמו. . .

6) בראשית פרק א

(א) בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ:

7) תהלים פרק קטו

(טז) השמים שמים ליקוק והארץ נתן לבני אדם:

8) תלמוד בבלי מסכת תענית דף ו עמוד ב

אמר רבי אבהו: מאי לשון רביעה - דבר שרובע את הקרקע, כדרב יהודה. דאמר רב יהודה: מיטרא בעלה דארעא הוא, שנאמר (ישעיהו נ"ה) "כי כאשר ירד הגשם והשלג מן השמים ושמה לא ישוב כי אם הרוה את הארץ והולידה והצמיחה."

9) ישעיהו פרק נה

(ו) דרשו יקוק בהמצאו קראהו בהיותו קרוב: (ז) יעזב רשע דרכו ואיש און מחשבתי וישב אל יקוק וירחמהו ואל אלהינו כי ירבה לסלוח: (ח) כי לא מחשבותי מחשבותיכם ולא דרכיכם דרכי נאם יקוק: (ט) כי גבהו שמים מארץ כן גבהו דרכי מדרכיכם ומחשבתי מחשבתיכם: (י) כי כאשר ירד הגשם והשלג מן השמים ושמה לא ישוב כי אם הרוה את הארץ והולידה והצמיחה ונתן זרע לזרע ולחם לאכל: (יא) כן יהיה דברי אשר יצא מפי לא ישוב אלי ריקם כי אם עשה את אשר חפצתי והצליח אשר שלחתי: (יב) כי בשמחה תצאו ובשלום תובלון ההרים והגבעות יפצחו לפניכם רנה וכל עצי השדה ימחאו קף: (יג) תחת הנעצוץ יעלה ברוש ותחת הסרפד יעלה הדס והיה ליקוק לשם לאות עולם לא יפרת: ס

(10) בראשית פרק ב

(ז) וַיִּצֶר יְקֹנֶק אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם עֶפְרָן מִן הָאֲדָמָה וַיִּפַּח בְּאַפָּיו נִשְׁמַת חַיִּים וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה:

(11) רש"י בראשית פרק ב פסוק ז

(ז) וַיִּפַּח בְּאַפָּיו - עֲשָׂא מִן הַתַּחְתּוֹנִים וּמִן הָעֲלִיוֹנִים, גּוֹף מִן הַתַּחְתּוֹנִים וְנִשְׁמָה מִן הָעֲלִיוֹנִים, לְפִי שְׂבִיּוֹם רֵאשׁוֹן נִבְרָאוּ שָׁמַיִם וָאָרֶץ, בְּשֵׁנֵי בְרָא רִקִּיעַ לְעֲלִיוֹנִים, בְּשֵׁלִישֵׁי תְרַאָה הִיבְשָׁה לְתַחְתּוֹנִים, בְּרִבְעֵי בְרָא מְאוֹרוֹת לְעֲלִיוֹנִים, בְּחַמִּישֵׁי יִשְׂרָצוּ הַמִּים לְתַחְתּוֹנִים, הַזֹּזֶקֶק הַשְּׂשִׁי לְבְרָאוֹת בּוֹ בְעֲלִיוֹנִים וּבְתַחְתּוֹנִים, וְאִם לֹא יֵשׁ קְנָאָה בְּמַעֲשֵׂה בְרָאשִׁית, שִׁיְהִי אֱלוֹ רַבִּים עַל אֱלוֹ בְּבְרִיאַת יוֹם אֶחָד:

(12) שולחן ערוך אורח חיים הלכות הנהגת אדם בבקר סימן ו

סעיף א כשיצא מבית הכסא יברך: אשר יצר את האדם בחכמה. . . ומפליא לעשות, מפני שהאדם דומה לנווד מלא רוח, ואם יעשה אדם בנווד נקב כחודה של מחט, הרוח יוצא. והאדם מלא נקבים ורוחו משתמרת בתוכו, הרי זה פלא. ועוד יש לפרש ע"ש שבורר טוב המאכל ודוחה הפסולת. הגה: ועוד יש לפרש שמפליא לעשות במה ששומר רוח האדם בקרבנו, וקושר דבר רוחני בדבר גשמי, והכל הוא ע"י שהוא רופא כל בשר, כי אז האדם בקו הבריאות ונשמתו משתמרת בקרבו (דברי עצמו).

(13) דברים פרק ז

(יב) וְהָיָה עֵקֶב תִּשְׁמַעוּן אֶת הַמְשַׁפְּטִים הָאֵלֶּה וְשָׁמַרְתֶּם וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְשָׁמַר יְקֹנֶק אֱלֹהֶיךָ לְךָ אֶת הַבְּרִית וְאֶת הַחֹסֶד אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם: (יג) וְאַהֲבָה וּבְרָכָה וְהִבְרָכָה וּבְרָכָה פְּרִי בְטֶנֶד וּפְרִי אֲדָמָתְךָ דִּגְגָד וְתִירֹשֶׁךָ וַיְצַהֲרֶךָ שָׁגֵר אֲלֶפֶיךָ וַעֲשִׂתָּרֶת צֹאנֶךָ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם לְתֶת לְךָ:

(14) רש"י דברים פרק ז פסוק יב

(יב) וְהָיָה עֵקֶב תִּשְׁמַעוּן - אִם הַמְצוֹת הַקְלוֹת שְׂאָדָם דַּשׁ בְּעַקְבֵי תִשְׁמַעוּן: